"ပြီးခဲ့တာတွေ ပြီးပါစေတော့"

ကမ္ဘာကျော်ရတနာဝင်းထိန်

"ဒေလိုမ .. ဖါသယ်မ .. နှင် .. ဒီလောက် တောက်ပတ်ယားနေရင် သွား လိုက်သွား .. သွားလိုက်အလို .. နှင့်ဖါသာ နှင် ကုန်းပဲခံ .. သွား .. လိုက်သွား .. လိုက်ပြီး .. အလုံးခံချည် ..။"

ဖဟာ .. လုပ်ပြီ။

စံတော်ချိန်ထက်တောင် .. အချိန်မှန်သေး။

ညီမဖြစ်သူက .. သင်နှင်ကွဲနေသည် . ညီမကို အိမ်ပေါ် တင်ကျွေးထားရသော အစ်မက .. ညီမဖြစ်သူနှင့် သူ့ယောက်ျား . ဟိုနားမှာချိန်းတွေ .. ဒီနားမှာချိန်းတွေ .. တွေ့သည်ဟု သတင်းကြားမှ .. အထက်ပါစံတော်ချိန်တီးလုံးကို ကြားရသည်ချင်းပင်။

အိမ်ချင်းကလဲ .. ထေးချင်းယှဉ်လျက်မို့ .. မကြားချင်လို့မရ .. မမြင်ချင်လို့မရ .. တစ်ကိုယ်တည်းလူပျိုကြီးဖြစ်သောကြောင့် အပူအပင်ကင်းကင်းနှင့် .. နေချင်သည် .. နားပူမခံချင်။

အခုဟာက .. နားဝမှာလေသံစီကာကပ်ပြီးအော်သလိုကြားနေရသည်။ ကြားနေရရုံနှင့်ဆို တော်သေး။

မနေ့ကဆိုလျှင် ညီအစ်မနှစ်ယောက် လုံးထွေးသတ်

ပုတ်ကြရာနှစ်ယောက်လုံး ထမိမရှိ .. အကြီးဖြစ်သူမမြိုင်က လုံးကြီးပေါက်လှ .. ဝဝတုတ်တုတ် .. အငယ်ဖြစ်သူအကြိုင်က ကျစ်ကျစ်သေးသေး .. မမြိုင်ကအမွှေးထူသလောက် အကြိုင်က အမွှေးကင်းစင်သည် .. ပကတိ .. ကာလင်းပြောင် ..။

ပက်လက်လန်သွားစဉ် ကဇင်မှိန်း .. ညီအစ်မနှစ်ယောက်၏ပစ္စည်းနှစ်ခုကို .. သူကအိမ်ပြူတင်းဝမှ ပီသကြည်လင်စွာမြင်လိုက်ရသည်။ ယှဉ်နှင့်ကွဲခနေသော ကောင်မလေးအကြိုင်၏ပစ္စည်းလေးက .. အကယ့်များထိပ်ဖူးလေးသက်သက်။ ပေါင်နှစ်ခြမ်းပြဲအာသွားသည့်တိုင် အနေအထားမပျက် .. ကျစ်လျစ်သိပ်သည်း၏။

မမြိုင်ကမူ .. ခလေးမအေမို့လားမဆိုနိုင် အမွှေးမဲမဲတွေကြားမှ "ခဲ"ကနဲမြင်ကွင်းကြီးက ယခုထိတိုင်အောင် .. ကိုသံလုံးမျက်စေ့ထဲမှ မထွက်သေး။

မမြိုင်ကိုမြင်လေတိုင်း .. ဖြဲကနဲ .. ရဲကနဲမြင်ကွင်းကမျက်စေ့ထဲပြန် .. ပြန်ပြီး မြင်ယောင်သည်။

ထိုနည်းအတိုင်းပင် .. အငယ်မ... အကြိုင်က နေ့လည်ပိုင်း မွှကြာစေ့သာကူ ရောင်းရင်း ဝယ်စားနေကျ ကိုသံလုံးအိမ်သို့ရောက်တိုင်း ကိုယ်လုံးအမွှေးအမျှင်ကင်းစင်ကာ လုံးတင် .. အဂ်တစ်သော အကြိုင် စောက်ပတ်မှု

လေးကို အလိုလိုမြင်ယောင်မိရသည်။

"အစ်ကိုခဲ စဉ်းစားကြည့်လေ .. ကျုမက ဒီယောက်ျားမကောင်းလို့ .. ကွာဆိုလဲ .. ကွာခဲ့တာပဲ .. ဒီအထဲက အဆူအဆဲကမလျှော့ဘူး .. ကြားတဲ့အတိုင်း ပဲ .. အစ်ကို .. နင်ယားလို့ .. ခံချင်ရင်လိုက်သွား ဆိုတော့ .. ကျုမဘာဖြစ်သွားမလဲအစ်ကို .. ဟင် .. ပတ်ဝန်းကျင်ကရော ကြားလို့ ကောင်းမလား စိတ်ဆင်းရဲတယ်အစ်ကို"

ကိုသံလုံးအိမ်ရောက်ပြီး . မွှကြာစေ့သာကူထည့်ရင်း .. တတွတ်တွတ်နှင့်အကြိုင်ကပြောသည်။ ကိုသံလုံးက .. မွှကိုသာတွင်တွင်စားရင်း အကြိုင်တစ်ကိုယ်လုံးကို ခြုံငုံသုံးသပ်နေသည်။

အကြိုင်က .. မွှပန်းကန်များကို အဝတ်နှင့်ပွတ်သုတ်ရင်း ..။

"ကျုမလေ.. တကယ်ပြောတာ .. သိလား .. ဆွက်ပြေးလို့ရရင် .. ဆွက်တောင်ပြေးချင်တယ် .. ဘယ်လိုဘဝကောင်မျိုးကျွေးမှန်းတောင် မသိဘူး"

"ဟိုကောင် .. ကြီးမောင်ကရော နင့်ကိုပြန်မပေါင်းဘူးလား .. နင်တို့ညားတာလဲ တစ်နှစ်မပြည့်သေးဘူး"

"သူမကောင်းလို့ပေါ့အစ်ကို .. အလုပ်အကိုင်မယ်မယ်ရရမှ မရှိတာ .. အစ်မကိုလင်မယားက ဘယ်ပြန်ကြည့်မလဲ .. စပြီး ညားကတည်းက ဒီအိမ်ပေါ်မှာပဲ

တာကို . . "

"သူလဲ . . ခေါင်းရှုပ်မှာပါ . . အကြိုင်ရယ် . . သို့ပေမဲ့ဆိုတာက တွယ်ရစ်မိပြီဆို . . ဖြတ်နိုင်ခဲ့သား မဟုတ်လား"

ကိုသံလုံးက ငြိမ်းချမ်းရေးသမားကြီးပေသံ တရား သံပါပါပြောလိုက်ရာ . . အကြိုင်က မဲ့တဲ့တဲ့ရယ်ရင်း . .

"တင်းတင်းတင်း . . သူ့အဲသလောက် သံယောဇဉ် ကြီးတတ်ရင်ကျမ . . မှုံကြာစိတောင် ရောင်းစရာမလိုဘူး အစ်ကို . . သူကိုယ်၌ကိုယ်က . . လက်ကျောမတင်းတာ"

သည်ပေသံတွေကြား၌ သံယောဇဉ်အရိပ်အငွေ့ များ ယှက်သန်းနေသည်ဟု သံလုံးသိလိုက်လေသည်။

"အစ်ကို့ဘဝပဲ . . ဒေါနတယ်နော် . . အိမ်ထောင် မပြုတော့ဘူးလားဟင် . . အစ်ကို့ဝပ်ရှော့အလုပ်ကလည်း လူငှားတွေ . . အလုပ်သမားတွေနဲ့ ဥဇ္ဇာ . . ထိန်းထိန်း သိမ်းသိမ်းလုပ်ဖို့ . . မိန်းမတစ်ယောက်တော့လိုမှာ"

"တာ . . ဟ . . မလိုပါဘူးအကြိုင်ရယ် . . အစ်ကိုက သုံးလေးတန်း ပညာမဲ့တစ်ယောက်မှ မဟုတ်တာ ဟင်း . . အရက် . . ဖဲ . . မိန်းမ . . ကင်းတယ်လေ . . ဘာလိုသေးလဲ။ ယောက်ျားတစ်ယောက် စီးပွားမဖြစ်တာ အဲစီးပွားပျက်တတ်တာ . . အရက် . . ဖဲ . . မိန်းမ လိုက် စားလို့ပဲ စီးပွားဖြစ်ချင်ရင် ဒါတွေရှောင် . . အဲဒါ . . အစ်ကို့

ခံယူချက်ပဲ . . "

"ဟုတ်တယ်နော်. . အစ်ကို . . အသောက်အစား မရှိ . . လောင်းကစားလဲမရှိ မိန်းမလဲမရှုပ်ဖူးဆိုတော့ . . စီးပွားဖြစ်တာပေါ့ . . ကိုကြီးမောင်က . . အရက်ရော ဖဲ ရော . . မိန်းမရော စုံလို့ . . စုံလို့ . . "

အကြိုင်ကမှုံကြာရေ့ နောက်တစ်ပွဲဆင်ညှိရင်း . .

"လက်ဘက်ရည်ဆိုင်လဲ မထိုင်ဘူးနော်"

"အဲဒါ . . ခုလေးအလုပ်ပါ"

"မှုံကြာစိတော့ မှန်မှန်စားတယ်။ ကြိုက်သလား။"

"အင်း . . ကြိုက်တယ် . . ဖွေကုန်နည်းတယ် . . ဗိုက်ဝတယ် . . နောက်တစ်ခုကတော့ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ရှုန်း ကန်နေတဲ့ ငါ့ညီမကိုလဲ . . အားပေးရင်းပေါ့ . . "

"ဟုတ်တယ် . . အကြိုင် . . ရိပ်မိပါတယ် . . အစ်ကိုကနေ့တိုင်း . . နေ့တိုင်း မှုံ့ဝယ်စားနေတာ . . ငါ့ကို သနားလို့ဖြစ်မှာ . . လို့ . . ကျေးဇူးတင်ပါတယ်. အစ် ကိုရယ် . . "

"ဒါတွေ့ဖြဲတာ . . ဘာတ်နိုင်တဲ့ကိစ္စ . . ကူညီရမှာ ပေါ့ . . ကိုယ့်ဘာလင်ဘာမယားအဆင်ပြေသွားရင် ပိုကောင်း သေး . . "

အကြိုင် . . မထေမဲ့မြင် . . မျက်နှာလေးဖြင့် မဲ့တဲ့ တဲ့လေးတစ်ရယ် ပြန်ပါသည်။

"အစ်ကိုက . . ကိုကြီးမောင်ကို . . မျှော်လင့် ခဲ့သေးတာကိုး . . ဟင်း . . ဟင်း . . သူက အခုတလော ဟိုမြို့ရွှန်းက ဒေါ်ဝက်မအိမ်မှာ ဝေါ်ချနေတာအစ်ကိုရဲ့ . . ဟင်း . . ဟင်း . . သူကလူကကာကို ကြွေကြွာခဲ့သေးတယ် လေ . . မိန်းမဆိုတာတဲ့ . . ယူထားရင် . . တစ်ယောက်ပဲရှိမယ်တဲ့ . . မယူပဲထားရင် . . အယောက်တစ်ရာမကရတယ်တဲ့ . . ဘယ်လောက်အောက်တန်းကျတယ်မှတ်သလဲ။

"အင်း . . အေအိုင်ဗီအက်စ် ဖြစ်မှဲကောင်"

"ဟုတ်တယ် . . အဲဒါဖြစ်မှာ . . ဟွန်း"

အကြိုင်ကပြောရင်း ပြောရင်း ဒေါသူသွားတာနဲ့ဖြင့် ထမီလေးကို . . ဆက်ခနဲပြင်ဝတ်လိုက်သည်။ အိမ်အပေါ် ဆင့်ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်နေသော သီလုံးမျက်စေ့များက ထမီအတွင်းပိုင်းသို့ လှစ်ခနဲရောက်သည်။

ရုတ်တရက် ထမီပြင်ဝတ်ပြီးမှ သတိရကာ . . ကိုသီလုံးမျက်နှာကို ရှက်ကိုးရှက်ကန်းလေးကြည့်လိုက်သည်။ ထူရှုအရောင်လက်သော သီလုံး၏ ဝင်းဝင်းတောက်နေသည့် မျက်လုံးများကို အကြိုင် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်။

အပျိုလေးဝမာ "ဒိတ်"ခနဲ ရင်ထဲပူသွား လိုက်ပိုသွားကာ . . ကြည့်မွှေ့စရာ ရင်ခုံခြင်းကိုခံစားရသည်။

"ကြီးမောင်ကို . . အေအိုင်ဗီအက်(စ်)ဖြစ်မှဲ အကောင်လို့ ပြောပြီး ငါကိုယ်တိုင်ကလဲ ဒေါ်ဝက်မအိမ်ကိုပဲ

အားကိုးရမလိုဖြစ်လာပြီ . . အကြိုင်"

"အို . . အစ်ကို . . ကလဲ"

အကြိုင်ခလေးမှ မဟုတ်တာ။

လှုပ်လှုပ်ဖိုဖို . . ရင်ခုန်ခြင်းနဲ့ မှုပစ်းကို ခေါင်းပေါ် ရွက်ပြီး ထွက်ခဲ့ရပေမဲ့ ခြေလှမ်းတွေ မမှန်ချင်။ သည့်နောက် ကိုသီလုံးကိုယ်တိုင်က အလုပ်မအားတော့ . . အငိုပုဝိုရဲ့ . . ငါယာဘောက်ချ . . ဘော်ဒီထုနှင့် ကားသုံးလေးစီးကို အောင်သေးငါးယောက်နှင့် နှစ်ပတ်ခရီး ဆက်တိုက် . . ကြုံးထိုက်ရသည်မို့ . . အကြိုင်နှင့် မဆုံဖြစ်။

အကြိုင်မှုလည်း မစားဖြစ်ခဲ့။

ယနေ့ . . အဝတ်အစားလဲပြီး မြေနီကုန်းသို့ ကားပစ္စည်းဝယ်ရန် ထွက်လာစဉ် အကြိုင်နှင့်လမ်းထိပ်မှာ ဆုံသည်။

"အစ်ကို အိမ်တံခါးပိတ် . . ပိတ်ထားပါလား"

"ဝပ်ရှော့မှာ နေ့ရော ညရော လုပ်နေရလို့ . . အကြိုင်ရေ . ."

"အစ်ကိုကလဲကြိုးစားလိုက်တာနော် . . တိုက်ဆောက် ကားစီးရရင် အကြိုင့်မှုလေးကို မမေ့ပါနဲ့ရှင်ရယ်"

စိတ်ချပါ အကြိုင်ရယ် . . ဘယ်တော . . ဘယ်ကာ ကြာလဲ အကြိုင်မှုလေးကို မမေ့ပါဘူးတဲ့ဗျာ . ."

နှစ်ယောက်သား အကားအဆီးမဲ့ရယ်ဖြစ်၏။

"မဆိုးဘူး ဗိုနှစ်ယောက် ကက်ဆက်ဇာတ်လမ်းတွေ သွင်းရင် .. ရယောက်တယ် . သိလားအကြိုင် .."

"လုပ်လိုက်လေ .. ခစ်ခစ်ခစ်"

"အစ်ကိုက .. တကယ်သွင်းချင်နေတာနော"

"အို .. အစ်ကိုကလဲ .."

ရှက်မျက်နှာရဲရဲဖြင့် အပြုံးဖျက်ဖျက်လေး ဖြုံးကာ ထိုစကားကို ရေရွတ်သည်မှာ ဒုတိယအကြိမ်ဖြစ်ချေသည်။ အကြိုင်သဘောပေါက်လွယ်လွန်းမှန်း သိသည်။ သည့်နောက်တော့အကြိုင်နှင့်မဆုံဖြစ်သည်မှာ တစ်လနီးပါးခန့်ကြာလိမ့်မည် ထင်သည်။ ကိုသံလုံးအတွက် ထမင်းဆိုင်မှ လာပို့သော ထမင်းချိုင့်ကို အိမ်တံခါးပိတ်ထားသဖြင့်အကြိုင်က .. လက်ခံယူထားလိုက်သည်။

"ကိုသံလုံးရေ .. ရှင့်ညီမထမင်းချိုင့်ယူထားတယ် လူမျိုးကြီးကလဲ .. အသုပ်တွေသိပ်လုပ်နေတာကိုး"

"ဟလား .. မမြိုင် .. ကျေးဇူးပဲဗျို့ .. ကျုပ်က တိုက်ဆောက်မလို့လေ .. ကြိုးစားနေတာ .. ကြိုးစားနေတာ"

အိမ်တံခါးကို သော့ဖွင့်ရင်း .. ပြန်အော်ရသည်။

"အင်းပေါ့ .. ရှိတဲ့သူကတော့ တိုက်ဆောက်ဖို့ စဉ်းစား ကျုပ်တို့တော့ အိမ်ထောင်ဘယ်လို မိုးရမလဲ စဉ်းစားနေရတာ .."

"ဟားဟား .. မညီးစမ်းပါနဲ့ .. မမြိုင်ရယ် ..

ကိုမအောင်တင်လောက် ဝင်ငွေကောင်းတဲ့သူ ရှိမလားဗျာ"

စကားလဲပြော .. အိမ်တံခါးတွန်းဖွင့်ပြီး ဝင် လိုက်သည်။ အပေါ် အင်္ကျီကိုချွတ်ပြီး ချိပ်မှာ ချိတ်လိုက်သည်။ ပုဆိုးအဟောင်းကိုယူကာ ပုဆိုးလဲသည်။

ပုဆိုးလဲစဉ် .. အောက်ပုဆိုးက အရှင်ကျွတ်ကျသွား၏။

"ဟောတော့ .. ခစ်"

"ဟဲ့ အကြိုင် .. ဒီကောင်မလေး"

မိတာနဲ့ .. အမဲသစ်တောကြီးကို တွေ့လိုက်ရပြီး ထိုမဲမဲတောကြီးထဲမှ .. ရှည်လျားသော မြွေဟောက်ကြီးတစ်ကောင်ကိုပါ တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ထိတ်လန့်ခြောက်ခြားရမည့်အစား .. မိအကြိုင်က .. ဗိုးဗိုးခစ်ခစ် .. ရယ်ပါလေသည်။

"ရော့ .. ထမင်းချိုင့် .. ခစ်ခစ်"

အကြိုင်က .. ငဲ့ခဲ့ဆင့် ထမင်းချိုင့်ကို အိမ်ရှေ့စည်းခန်းမှ စားပွဲပုလေးပေါ် ချပေးပြီး .. မျက်နှာပိုးသပ်လိုက်၏။

"အစ်ကိုကို မေးမလို့"

"မေး .. ဘာတုန်း"

အကြိုင်က ကိုသံလုံးမျက်နှာကို မချိုမချဉ်လေးကြည့်၏။

"မနေ့က ခပ်တောင့်တောင့် ကုလားမ တစ်ယောက် လာတယ် .. အစ်ကိုကိုမေးတယ် . ကျုမကကိစ္စရှိရင် ပြောခဲ့လေ ဆိုတော့ . ရပါတယ်တဲ့ .. သူနဲ့တွေ့မှဖြစ်မှာ တဲ့ .. အဲဒါ .. ဘယ်သူလဲဟင် .."

ကိုသံလုံးတွေသွားသည်။

"ကုလားမ .. ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် .. ကုလားမ .. ခပ်တောင့်တောင့်"

"ခပ်တောင့် .. တောင့် .. ဆိုတော့"

"အဲဒါ .. ဘယ်သူလဲ .. ပြော"

"နေအုံးဟ .. စဉ်းစားလို့မရဘူး .. အဝင်း ကုလားမ"

ကိုသံလုံးတကယ်စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်နေသည်။ အကြိုင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် စားပွဲတစ်ဖက်မှ ကုလားထိုင်ကို ဆွဲထိုင်ရင်း ...။

"မသိဘူးဟ .. စဉ်းစားလို့မရဘူး"

"အိုကလား .."

"တောက်တီး . တောက်တဲ့ဟာ .. နေစမ်းပါအုံး"

"အစ်ကိုပြောဘူးတယ်နော် .. မိန်းမရှုပ်ရင် စီးပွားပျက်တယ်လို့ .. ဟင်း .. ဟင်း .."

"ဟယ် .. ဘယ်ကမိန်းမရှုပ်ရမှာလဲ .. ရှုပ်မဲ့ ရှုပ် ကိုယ့်မြန်မာမျိုးထဲက ယူမှာပေါ့ .. ကုလားမဆိုတော့"

"သိဘူးလေ .. ပေါ်ထားနေသလားလို့"

"ဟာ .. လုပ်ချလိုက်ဖြန့်ပြီ .. ဒီခလေးမနယ်"

"အစ်ကိုတို့ .. လူလွတ်တွေက .. ဘယ်စားလို့ ဘယ်ကသွားစားရမလဲ .. ဟွန်း မသိဘူးလိုက်လို့"

"ဟဲ့ .. ခင်မင်နေတဲ့သူတွေ .. အလကားကျွေးမှာပေါ့ဟဲ့ .."

"အော .. အဲဒီလို .. အလကားပဲစားနေရတယ် ပေါ့ .. ဟုတ်လား"

"မစားရသေးပါဘူးဟာ .. စိတ်ကူးယဉ်ပြီးပြောကြည့်တာ .. ဥပမာ .. ငါ့သိမလို .. ခင်နေတဲ့ မိန်းခလေးမျိုးလေ .."

"ဘာ .. ဟာ .. အစ်ကိုမကောင်းဘူး"

သွားပြီ .. ဒီတစ်ခါတော့ မြတ်ပြီ .. ဆတ်ခနဲ ထွက်သွားသောအကြိုင်တင်ပါးကြီးများ အတက်အဆင်းကို ကြည့်ကာ .. တလှုပ်လှုပ်ဖြင့် ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိပဲ .. သံလုံးကြောင်အမ်းအမ်းကြီး ကျန်ရစ်သည်။

ဒီလောက်ပါးစပ်က ဘာတွေထွက်သွားမှန်းမသိ .. အကြိုင့်ကို .. အထင်သေးစော်ကားသလိုဖြစ်သွားချေပြီ သံလုံးထမင်းချိုင့်ကို ဖွင့်ပြီး .. ငေးငိုက်ကြည့်နေမိ၏။

xxxxx

အကြိုင်တို့ မိန်းမသားတဝက အရှုံးချည်း။

အမူးသမား ယောက်ျားလုပ်မိရာမှ တစ်ခုလုပ်ဖြစ် ခနမြန်တော့ .. အညီရှိရာ ယင်အုံချင်ကြသည်။ ကြွားကားဆွဲ ချင်သူဖျော့ကလဲ လင်ပုံတစ်ပင်ကြီး။

သူ့အထင်ကြီးလေးစားသော ကိုသံလုံးလိုသူကောင် ထိကပ်း ရိုကပ်း ပြောလာသောအခါ လောကကြီးကို ဘာကယ် ဝင် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်မိလေသည်။

မကြိုင်ကလည်း .. သူ့ယောက်ျားနှင့် အဆင်မပြေ တိုင်း အကြိုင်ကိုချည်း မဲသည်။ ဆူဆဲကြိမ်းမောင်းသည်။ သူ့ယောက်ျားကိုအောင်တင်က .. ကုန်တင်ကုန်ချ အလုပ် ကြပ်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အေးအေးဆေးဆေးသော်လည်း အရက်ကလေး ထွေလာလျှင် ..။

“နင့်ညီမက .. ယောက်ျားနဲ့ဝေးနေမှ ပိုပြီးဖွံ့လာ တယ် မကြိုင် .. သတိထားထိန်းနော် .. ယောက်ျားဆို တာ မျိုးက လစ်ရင်လစ်သလို ဆွဲမိလိုက်မှ ..”

“အံမလေးလေ .. ကျုပ်ညီမကို အတည်မယူပဲ ဆွဲ စိကြည့်စမ်းပါလား .. ဟင်း .. ကျုပ်ကလဲ ဆွဲပြီထုံလိုက် မှာ ..”

“အေး . ဟောဟောအယ်ပဲ နင့်ညီမကို ကြီးမောင် ပြီသွားလို့ .. ယက်ကန် .. ယက်ကန်ဖြစ်နေပြီလေ..”

“တော်စမ်းပါ .. ကိုအောင်တင်ရယ် .. အရေ

မရ .. အမတ်မှာ .. စကားတွေ မှုံရစ်လဲအိပ်တော့”

“ဟော .. မူးလို့ပြောတာမဟုတ်ဘူး .. မကြိုင်ရဲ့ .. နင့်ညီမ .. ပွတ်ပေါက်မှာစိုးလို့ပ ကဲသိလား”

ဒါက .. ညတာကိ ကိုအောင်တင် အလုပ်မှ ပြန် လာလျှင် ကြားရသော စကော်ချိန်။

“ဒါသယ်မှ .. နင့်ကြောင့် .. နင့်ကြောင့် အလေ ထားနေ ငါလင်ကရန်ရှာခံနေရတယ်။ သိရဲ့လား .. အနေ အထိုင်ဆင်ခြင် .. မသာမ .. ကာလနာမ”

ဒါက .. နောက်ဆက်တွဲ။

ကိုသံလုံး .. အကြိုင်ကိုသနားသလိုလိုဖြစ်သည်။

အကြိုင်လည်း တည်တည်တန့်တန့် အားကိုးရမည့် သူကို လိုချင်သည်။ ကိုသံလုံးလို စီးပွားရေးသမားကိုလဲ မယုံရဲ

သည်လူမျိုးကလည်း .. ဆေးပေါ့လိပ်ကိုင် နှပ် ချိန်ခဲ့ယောက်ကတ်သော ကော်တရာ လူစား။

သို့သော် .. တစ်နေ့လည်လျှင်တချက် တွေ့လိုက်ရ သည့် အမရုံသစ်တောအတွင်းမှ ဂျမ္ဘူဟောက်ကြီးကိုတော့ အကြိုင်အိပ်မက်မက်သည်မှာ သုံးလေးခါရှိပြီ။

တစ်ခါက ပြောဖူးသော ကုလားမကလည်း ယခုက လော ကိုသံလုံးအိမ်သို့ အလင်စီပ်လာသည်။ ဒီဟာမလာလာ မလာပဲ .. ဖြစ်ရမည်ပဲ့ မဆီမဆိုင် မကျေမနပ်ဖြစ်မိ၏။

သည်မနက်တော့ အကြိုင်ရှေ့မှ ပြန်အလာ ကုလား

မက အိမ်ထဲမှ . . ထွက်လာသည်။ ခြံဝရောက်သည်အထိ နှစ်ရာတန်အသပ်လိုက်ကို ရေတွက်ရင်း မပြီးပဲထွက်လာသည်။

အကြိုင်စိတ်ထဲ . . တင်းကနဲ ဖြစ်သွား၏။

ဖွက်ကွက်မှ တောင်ပို့မှုန်းသိသည့်လူစား လက်ဖွေ အမိဖမ်းပြုလိုက်မည်ဟု . . တဖောက်ကမ်းစိတ်ကလေးနှင့် ကိုသံလုံးအိမ်ထက်သို့ကူး၏။

ကိုသံလုံးက . . ဆေးပေါ့လိပ်တိုကိုခဲကာ စာရင်းစာအုပ်တစ်အုပ်နှင့် အလုပ်ရှုပ်နေသည်။

"အခုန . . ထွက်သွားတဲ့ကုလားမကိုပြောတာ"

"ဗျာ . . အာ . . ဘာရယ် . ."

"ကုလားမလေ . . အခုန . . ကုလားမ"

"ခါတ်ဆီမှောင်ခိုရောင်းတဲ့ . . မတောင်ကြည့်လေ ဟာ . . ဆီဖိုးတွေ လာရှင်းတာ . . နင်က ကုလားမဆိုတော့ ငါကလဲ ကုလားမ စစ်စစ်ပဲထင်တာ . . သူက . . မြန်မာ ဟ . . သူ့အမေကမွတ်စလင် . . ကုလားဆင်ပြောစမ်း ပါ ဟာ . ."

"မသိဘူး . . ကုလားမက . . ကုလားမပဲ"

ဆီမှောင်ခိုရောင်းနေသူမှန်းသိမှ . . အကြိုင် ဒေါသ ကို လွှင့်ပျယ်သွားတော . . အိမ်ရှေ့မှ ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီး ပြန်ဆင်းလာမိသည်။ ခိမ်ဖါသာလဲတွေးရင်း ရယ်ချင်သလိုလို ဖြစ်ရ၏။

ဟိုး . . ကလားမသာသိလျှင် . . အကြိုင်ကို ပါးစွဲ ရိုက်လေမည်လားပင် မဆိုနိုင်ချေ။ ကိုသံလုံးကလည်း ဒုတ်လေသာစီးမှားရေး အဆင်ပြေပုံရသည်။ မသိမသာ ရှုတ်ဆက်ကင်းတင်းလေး တစ်ပီး ပေယ်လိုက်ပြီး . . အလုပ် ပိုမှားနေပုံရသည်။

မမြိုင်က . . တစ်ခါတစ်ရံ ကိုသံလုံးအဝတ်လျှော် ကြီးကိုယူကာ စေတနာဗလမှနှင့် လျှော်လျှော်ပေးသည်။ အိမ်ကအဝတ်များကိုပင် ကိုယ်တိုင်မလျှော်သော မမြိုင် ကိုသံလုံးအပေါ်ထားသော စေတနာတွေက ပိုလွန်းနေသ ယောင်ပင် . .။

ဝပ်ရှော့အရှေ့တွင် ရပ်ထားသောကားဟုက်ကြီး အောက်မှ အလုပ်ရှုပ်ထဲတို့ ဈေးရောင်းရင်း ဗိုးကြည့်ဖြစ်သည်။ အလုပ်သမားလေး ငါးယောက်အမြင် တစ်ခါတစ်ရံ ကားပိုင် ရှင်လား ဘာလားမသိသော တစ်ယောက်ကျောင်းသူ ပုံစံ မြူးမြူး နွဲ့နွဲ့လေးတွေ တွေ့တတ်သည်။ အကြိုင်စိတ်ပျက်ရပြန်သည်။

မဆိုင်လိုက်တာဟု ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်ဖြေ၏။ ညအိပ်ယာ ဝင်သောအခါ . . မဲမဲမှောင်သော အမင့်ုသစ်တောဘုတ်စုစု လေးကို ပြန်မြင်သည်။ သည်မဲမဲအမှုတ်ထဲမှ ထိုးထွက်နေ သော မြွေဟောက်ကြီးကို ဆက်မက်သည်။ သည်မြွေဟောက်ကြီးကို အကြိုင်က တယုတယလေးလက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ရွေ့ယူမည်ကြံ ရွယ်တိုင်း မြွေဟောက်ကြီးက အလန့်တကြား လူးလွန့်ထွက်

ပြေးသွားကြသည်။

"ဖြွတ် .. ဘွပ်"

မမြိုင်တို့ လင်မယား အခန်းဆီမှ လွင့်စင်လာသော အသံကလည်း အကြိုင်ကို နှိပ်စက်သည်။

"ဖြွတ် .. ဖြွတ် .. ဗွတ် .. ဗွတ် .. ဘွပ် .. ဘွပ် .. ဖြစ် .."

"အင့် .. အင့် .. အင့် .. အင့် .."

အိမ်လေးက အိမ်အိုလေး .. ဗြိုင့်ကနဲ သိမ့်ကနဲ ခါယမ်းနေပြီး .. တကျွိကျွိ မြည်သည်။

"ဖြေးဖြေးပါဆို .. ဘယ်လိုဖြစ်နေရပြန်တာလဲ"

"ကိုယ့်မိန်းမ .. ကိုယ်လိုးတာ ဘာဖြစ်လဲ"

မမြိုင်နှင့်ကိုတင်အောင်တို့ လင်မယား အသံက အုပ်အုပ် .. တိုးတိုးဖြစ်သော်လည်း .. ပီသစွာကြားနေရသည်။

"ရှင်ဥစ္စာ .. အရင်လိုမဟုတ်ဘူး"

"ကွာ .. မိန်းမကလဲ .. အဲဒါ .. သားရေကွင်း စွပ်ပြီးလိုးတာကွ .. ဘယ်နှယ်နေလဲ .. ကင်"

"တစ်မျိုးကြီးရှင့် .. အင့် .. အင့် .. ဟင့် .."

"မင့်စောက်ဖုတ်က အရေအရမ်းထွက်တာပဲ"

"တိုးတိုးပြောစမ်းပါရှင်ဟာလေ .. ကောင်မလေး နိုးသွားရင် မကောင်းပါဘူးရှင့်"

"သွားစမ်းပါ .. ကွာ သူ့ဟာသူ လင်ရှာဘူးလားဟာပဲ .. လင်မယားလိုးတာ အဆန်းမှတ်လို့ .."

"ရှင် .. မူးရင် .. ပြောလိုဆိုလိုက် မကောင်းဘူး"

"မလို့တော့ .. ကောင်းတယ်မို့လား ဟဲဟဲဟဲ"

"သွား .. မသိဘူး .. အင့်အင့်အင့် .."

အကြိုင်သက်ပြင်းကို ခိုးရှိုက်ရသည်။ လက်ကလေး တစ်ဖက်က အရေစိမ့်ယိုနေရှာသော စောက်ဖုတ်လေးကို ဖွဖွ လေးပွတ်ပေးနေမိသည်။ ဝမ်းနည်းသလိုလိုလည်း ခံစားရ သည်။ အိပ်ယာမှ .. အသာအယာခြေဖွနင်းပြီး အိမ်နောက် ဖေး ရေကပြင်မှတစ်ဆင့် မြေပေါ်ဆင်းလိုက်မိသည်။

ကိုသလုံးအိမ် .. အိမ်ခန်းပြူတင်းမှ လိုက်ကာ လေးဘေးမှ မီးမှိန်မှိန်လေးကို တွေ့နေရသည်။ ရေဒီယိုသံ လို .. အသံသဲ့သဲ့လေးလဲ ကြားနေရသည်။ အကြိုင်အရဲစွန့် ပြီး ပြူတင်းတံခါးဝသို့ တိုးကပ်သွားကာ အထဲသို့ကြည့်သည်။

"အမယ် .. ကယ်ဟုတ်ပါလား .." ဟု စိတ်ထဲမှ ရေရွတ်မိ၏။ ကျောင်းစိုဆယ်ပဲလေးလောက်မ .. တီဗွီလေးတစ် လုံးကို ကြည့်ရင်း .. ပက်လက်ကုလားထိုင်၌ မှိန်းနေသော ကိုသလုံးကိုတွေ့ရသည်။

ကိုသလုံး .. တီဗွီပယ်လိုက်သည်ကိုပင် မသိလိုက်။

တီဗွီက ပြူတင်းပေါက်ကို ကျောပေးထားရာ တီဗွီ အလင်းရောင်က .. ကိုသလုံးမျက်နှာကို ထိန်လင်းနေသည်။

ထတ်လယ်းတောနေတာ ဖြစ်မည်ဟု တွေးကာ အိမ်နောက် ဖေး
အပေါက်သို့လာကာ .. အသာအယာတွန်းဝင်လိုက်သည်။

ကိုသံလုံးကိုလည်း .. အဆုံးသြဖြစ်အောင် လှော
မည်ဟုတွေးကာ .. ခြေဖွဖွနင်းပြီး ဝင်ခဲ့သည်။

"အအား .. အအား .. အအား .. အင့် ..
အင့် .. အင့် .."

တီဗွီသံမှ အသံကို သဲသဲကွဲကွဲကြားလာရ၏။ ပယ်ရှယ်
နဖို့သော.. အင်္ဂလိပ်မလေးကို လေးဘက်ကုန်းကာ ကြီးမား
သော ကပ္ပလီကြီးက လီးတန်မဲမဲကြီး ဖွတ်ခနဲ.. ဖွတ်ကနဲ
ဝင်အောင် .. ဆောင့်လိုးနေခြင်းဖြစ်တည်း။

အောက်စက်နှင့်အဝွေဟည့်ကာ ကြည့်နေသော
ကိုသံလုံးက တီဗွီကို သဲသဲမဲမဲကြည့်ရင်း သူ့လီးကြီးကို ဆုပ်
ကိုင်ထား၏။ အကြိုင့်ရင်ထဲတလှပ်လှပ်ဖြစ်လာသည်။ အခန်း
ဝမှ မျက်နှာလေးတစ်ခြမ်းပေါ်ကာ .. ခိုးကြည့်နေမိသည်။

သံလုံးကား .. အလကားအကောင်မဟုတ်ချေ။ အ
ခန်းဝနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကျင်ရှိသော မှန်ဘီဒိုမှတစ်ဆင့်
အကြိုင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အချိန်မရွေး
ရောက်လာသော အကြိုင့်ကို ဝါးမျိုးစိတ်က .. မြိုသိပ်မရ
တော့ ..။

"အအာ .. အ့ .. အင်အင့် .. အာ .. အား
.. အင့် .. အင့် .."

အင်္ဂလိပ်မလေး .. ပင်စတိုတဲ့သို့ ကပ္ပလီကြီးက
လီးတန်ကြီးကို အတွင်းသွင်းကာ .. ဆောင့် ဆောင့်လိုးပြန်
သည်။ အကြိုင် .. ယောင်ယမ်းပြီး စောက်ဖုတ်လေးကို
လက်ဝါးလေးဖြင့် အုပ်လိုက်မိသည်။

ကိုစဉ် .. သံလုံးက .. ပုဆိုးကို ကွင်းလုံးချွတ်ခါ
ကုတင်ခြေရင်းတန်းပေါ် ပြစ်တင်လိုက်သည်။ အကြိုင် အကြိမ်
ကြိမ်အခါခါ အိပ်မက်မက်ခဲ့သော ကိုသံလုံး၏ လီးကြီးမှာ
အကြောမြိုင်းမြိုင်းထကာ ဒစ်ကြီးပြဲလန်ပြီး ကြီးမားတုတ်ခိုင်
လှကြောင်း မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကိုသံလုံးက .. လခွေးမျှကို ဒပ်ရွှေသွေးလေးဖွဲ့မှ
ရင်း သူ့လီးတန်ကြီးကို ညင်သာစွာ ဆွဲဖြဲလိုက် .. ပုတ်ဖိုက်
လုပ်ရင်း .. တီဗွီကြည့်နေလေသည်။ တီဗွီကအခန်းပြောင်း
ပြီ ကပ္ပလီကြီး၏ လီးကန်မဲမဲကြီးကို အင်္ဂလိပ်မလေးက အဝင်း
မရစုပ်နေပုံဖြစ်လေသည်။ ကပ္ပလီကြီးက ကောင်မလေး၏
ဆံပင်များကို စုံကိုင်ကာ ပါးစပ်ထဲသို့ လီးတန်ကြီးကို ဆောင့်
ဆောင့်သွင်းနေပြန်သည်။

"အွန်း .. အွန်း .. အွန်း .. အွန်း .. အွန်း"

အကြိုင်ဗူးတော့ ခွေခွက်လာသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးရှိ
အကြောအချဉ်များ နုံးချိလာသည်။ ကိုသံလုံးက အခန်းသို့
သူ့ညီကာ .. တမွတ်မွတ်မြည်အောင် ပွင်းဆောင့်ပြလိုက်
၏။ အကြိုင် မျက်စေ့ကို မှိတ်ခါ .. အခန်းတံခါးကို မှီပြီး

အသက်ဝအောင် ရှူရှိုက်လိုက်ရသည်။

ရင်တစ်ခုလုံး ဗလောင်ဆူနေသော .. ကာမစိတ်များ ထကြွလောင်မြိုက်လာသည်။ ကိုသံလုံးသည် အယောင် သေးမှာကိုလဲ စိုးရိမ်သည်။ အလိုမချင့်စိတ်ကလဲ ထကြွလာသည်။ မျက်စေ့မှိတ်ခါ စောက်ဖုတ်လေးကို တရှူရှူ ပွတ်ကာပ်နေသော အကြိုင်ပါပြင်ကို .. နွေးကနဲ .. အနမ်း ခံလိုက်ရသည်။

"ဟင် .. အစ်ကို"

"ရှူး .. လာ .. အနမ်းထဲကို .."

"ဟင့်အင်း .."

"လာပါဆို .. အလကား အချိန်ကြာတယ်"

သံလုံးက အကြိုင့်ကို .. ခပ္စကာ ကုတင်ပေါ် တင်လိုက်၏။ ခါယမ်းနေသော သံလုံးလီးတန်ကြီးက အကြိုင့် ဗိုက်သားလေးပေါ်၌ ဝဲပျံနေသည်။

အကြိုင် .. မျက်စိတ်ဖြင့် ခေါင်းကိုစောင်းလိုက်၏။ သံလုံးက ဖယ်စော်သလိုပင် လျင်မြန်စွာ ထမိကို ဆွဲချွတ်ပြစ်လိုက်သည်။ အကြိုင်၏ အမွှေးအမျှင်ကင်းသော စောက်ဖုတ်ကြီးက လုံးကျစ်နေမောက်နေ၏။ သံလုံးက စောက်ပတ် အထက် ဆီးခုံဝင်းဝင်းလေးကို လီးထိပ်လုံးချောကြီးဖြင့် ပွတ်ပေးလိုက်သည်။

"အ .. အ .."

အကြိုင်က .. ဖယ်ပါ့ကလည်း .. ယားတတ် သည့်မို့ တွန့်ကနဲ .. ကော့ကနဲ လိမ်လိမ်သွား၏။ စောင်းသွား သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြန်ဖတ်ခါ .. အကွဲကြောင်းအစ်အစ် လေးကြားသို့ လီးထိပ်ကို ခပ်ဖိဖိလေး ဖိုက်ပြီး အထက်အောက် သို့ .. ဆန့်ချီ မျဉ်းဆွဲပေးလိုက်သည်။

တွေ့နေသော အကြိုင့် ပေါင်နှစ်လုံးပြကားသွား၏။ ချက်နက်နက်ကလေး ယင်းနေသော ဗိုက်သားလေး ရှပ်ကိုက် သွားကာ ဖောမှ ဖောင်းတစ်ထည်ကို ယူပြီး မျက်နှာကို သင်း ကင်းအုပ်ထားလိုက်ရှာလေသည်။

သံလုံးက .. အကြိုင့်ပေါင်နှစ်ဖက်ကို မထောင် လိုက်ရာ ဖူးဆစ်မှ ကွေးကျလာသော ခြေနှစ်ဖက်က သုံ့ချိုး မျက်နှာအနီး၌ ပဲသွားသည်။ ဗိုက်သားချပ်ပေါင်တန်ကြီးများ ထိကပ်သည်အထိ ဖိချလိုက်ရာ .. စောက်ဖုတ်ကြီးက အကွမ်း ကုန်ကြွတက်ပြီးအာသွားလေ၏။

အကြိုင်က .. တဆတ်ဆတ်တုန်နေသော လက် ချောင်းလေးများဖြင့် သူမစောက်ပတ်ကိုယက်နှင့်အုပ်ရန် ကြိုး စားသေးသည်။ သံလုံးကလက်ကိုဆွဲဖယ်လိုက်ပြီးမှ လီးတန် ကြီးကို ခါးလည်မှကိုင်ပြီး .. စောက်ပတ်အောက်ဖက်ရှိ လိုးခဲအပေါက်သို့ ချိန်သွင်းဖိချလိုက်သည်။

"အား .. ကနဲ .. ဖောင်အောက်မှ အသံထွက် လာ၏။

သံလုံးက .. အကြိုင့်အပေါ်အင်္ကျီကြယ်သီးများကို ဖြုတ်ခါ .. ဘေးသို့လှန်ချလိုက်ပြီး .. ဘရာစီယာလေးကို လည်ပင်းအောက်သို့ တွန်းတင်လိုက်လေရာ .. ခေါက်ကနဲ .. ခေါက်ကနဲ ကျစ်လျစ်မာတင်းသော နို့ကြီးနှစ်လုံး ထွက်ပေါ်လာ၏။

ဖြူဝင်းသော နို့အုံကြီးများ၌ အကြောစိမ်းကြီး ယှက်သန်းနေသည်ကို ထင်ထင်ရှားရှားတွေ့ရ၏။ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို စုံကိုင်ကာ ဖွဖွချေပေးရင်း မသိမသာလေး ဆွဲကာ .. လီးကို ဖြေးဖြေးချင်း စိုက်ချလိုက်၏။

"အီ .. အိ .." ဆိုသော အကြိုင်၏ စောင်အောက်မှလည်ပင်းလေး အစ်ပြီး အော်လိုက်သော အသံလေးက အပြင်သို့ လွင့်ပင်လာသည်။ လီးတန်ကြီးက အရင်းသို့ကပ်သွားကာ .. သံလုံးဂွေးစိကြီးများက အကြိုင့်ဖင်ဝကို ဖိကပ်မိနေ၏။

ယားကျိကျိ .. အမွေးကြမ်းကြီးများအထိအတွေ့နှင့် စောက်ခေါင်းထဲသို့ .. ဇိကနဲ စိုက်ဆင်းလာသော လီးတန်ကြီးရှိသောကြောင့် အကြိုင်သောကကြီးကို မေ့သွားကာ မျက်တောင်များဆင်းပြီး .. တဟင်းဟင်းနှင့် မှိန်းခံ နေလိုက်မိ၏။

"ဟောင် .. ဖယ်လိုက်စမ်းပါ .. ညီမရယ်"

"ဟင့်အင်း .. ဟင့်အင်း .."

"ဘာလဲ .. ရှက်လို့လား"

"အင်း ..."

စောင်အောက်မှ အကြိုင်က .. ခေါင်းငြိမ့်ပြသည်။

"အစ်ကို့လီးကြီး ညီမစောက်ပတ်ထဲဝင်နေတာ ကြည့်ရအောင်လေ .. မကြည့်ချင်ဘူးလား"

"ဟင့်အင်း .."

စောင်အောက်မှပင် အကြိုင် ခေါင်းခါပြသည်။ သံလုံးက ကျေနပ်စွာ ပြုံးရင်း လီးတန်ကြီးကို ဖြေးဖြေးချင်း ပြန်ဆွဲနှုတ်ရာ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများ အပေါ်သို့ မို့ပြီး ပါသွားလေသည်။ သံလုံးကလီးဒစ်ကြီး "ဖြတ်"ခနဲကျွံထွက် သွားသည်အထိဆွဲ နှုတ်လိုက်ရာ .. အကြိုင်ဖင်ကြီး တုန်ကနဲခါသွားသည်။

ခြေနှစ်ချောင်းစလုံးကို ပင့်မြှောက်ခါ ဝမ်းဗိုက်သား နှင့် ပေါင်နှစ်လုံးထိသည်အထိ ဖိထားသောကြောင့်စောက် ပတ်ကြီးမှာ .. ဗိုက်ပေါ် ရောက်နေသလိုဖြစ်ပြီး စအိုဝလေး မှာ ရှုံ့ .. ရှုံ့ဖွနှင့် မြင်နေရသည်။ သံလုံးကကြီးမားသော လီးထိပ်ကို .. စောက်ပတ်အဝသို့တေ့ပြီး .. အောက်သို့ ဖိစိုက်ချလိုက်ရာ .. လီးထိပ်ကြီးက ဖင်ကြားအတိုင်း ချော် ဆင်းသွားပြီး .. စအိုဝလေးထဲသို့ စိုက်နစ်ဝင်ရောက် သွား တော့သည်။

"အို .. မလုပ်နဲ့ .. အဲဒါ"

အကြိုင် .. ခေါင်းကိုကွန်းမယ်ပြီး အလန့်တကြား အော်ရင်း .. ခြေနှစ်ဖက်ကို .. ပြန်ချရန်ကြိုးစားလိုက် ၏။ သို့သော် သဲလုံး၏ ပခုံးနှစ်ဖက်က .. အကြိုင်ခြေ ကောက်ကွေးကို ထမ်းထားသလိုဖြစ်နေရာ ချမရချေ။

"ဖြစ် .. ပတာစ် .. ဖွတ်"

"အ .. အ .. အီး .. အင့်အင်း .. ကျွတ် .. ကျွတ် .. ကျွတ်"

စအိုထဲသို့ လီးကြီးက နင့်နင့်ကြပ်ကြပ်ကြီး ဝိုက်ဝင် သွားခဲ့ သဲလုံးက အကြိုင်စောက်စိလေးကို လက်ညှိုးထိပ် လေးဖြင့် ဖွဖွလေး .. ပွိုက်ခါ .. ပွိုက်ခါ .. ပွတ်သပ်ပေး လိုက်ရာ စအိုထဲမှ .. အောင့်သက်နာကျင်ခြင်းနှင့် အစိ လေးမှ စိမ့်ကျင်ဖိန်းရှိန်းခြင်းတို့ ပူးပေါင်းကာ အကြိုင့်တစ် ကိုယ်လုံးမှာ ဖိုးရိုးဖတ်ဖတ် တုန်ရီနေရှာလေသည်။

"မ .. မခံနိုင်ဘူး .. အစ်ကို .. အရမ်းအောင့် တယ် .."

"အခုရော .. ဟင်"

သဲလုံးက .. လီးကို အတွင်းကျကျ ဖိစိုက်ရင်း မေး၏။

"အား .. နာတယ် .. နာတယ် .. မခံနိုင်ဘူး"

"အကြိုင် တစ်ခါမှ ဖင်မခံဖူးဘူးလား"

"ဟင့်အင်း .."

"တစ်ချို့မိန်းမတွေက ဖင်လိုးတာ ကြိုက်တယ်ဆိုလို့"

"အို .. ဟင့်အင်း .. ကျမတော့ မကြိုက်ဘူး နာတယ် .."

"အို .. ကဲ ဒါဆိုရင် .. စောက်ပတ်ကိုပဲလိုး မယ်နော် .."

အကြိုင်က စကားကြမ်းကြမ်းပြောသော ကိုသဲလုံးကို မယုံသလို ဖဝေဖဝါမျက်လုံးလေးဖြင့် ကြည့်၏။ အစ်ကိုနှုတ် ဖျားမှ ကျုနွယ် ယုတ်မာပက်စက်သော စကားများထွက်လာ သည်ကိုလည်း အံ့ဩသည်။

စင်စစ် .. ကာမရာဂနှိပ်စက်နေသော တဏှာ လူသားတိုင်း .. ယုတ်မာကြသည်ကို အကြိုင်မသိရှာ။

သဲလုံးက .. အကြိုင့်စောက်ပတ်ကြီးကို လက်နှစ် ဖက်ဖြင့် ဖြဲကာ .. လီးကို စအိုထဲမှ ထုတ်ပြီး .. စောက် ပတ်အာရဲရဲလေးထဲ ထည့်သွင်းကာ ဖိချလိုက်ပြန်ပါသည်။

"ဖြတ် .. ဖြစ် .. ပတာစ်"

"အအား .. ရှီး .. အင် .. အမ်း"

"ကြပ်တယ်နော် .. ညီမ"

"အင်း .. တော်တော် ကြပ်တာ"

"ညီမအပေါက်က ကျဉ်းတယ်နော် .. အချိုကုန်း က ဆို ပိုကျဉ်းမယ် .. ထင်တယ် .. ဟုတ်လား"

"အစ်ကိုဟာကြီးက ကြီးတာပါ .. အင်း .. အင်း"

. . ဖြိုးတော့ . . အင့်အင်း . . အင့်အင်း . . အလိုးမခံရတာလဲကြာတော့ အင့်အင်း . . အဖျိုးပေါက်လို ဖြန်ဖြန်ထွာပေါ့ . . အင့်အင်း . ကျွတ် . . ကျွတ် . ."

အကြိုင်က စကားကိုဖြတ်တောင်း ဖြတ်တောင်း ပြောရင်း . . ကိုသံလုံးတစ်ချက်ဆောင့်တိုင်း တစ်ခါညီးညူရှာသည်။

"အစ်ကိုက . . အကြိုင့်ကို လိုးချင်နေတာ ကြာလှပြီလား . ."

"သိ . . အင့်အင်း . . သိပါတယ်နော် . . ဟင်းဟင်း . . အစ်ကိုမျက်လုံးတွေ . . အင့် . အင့် . . မျက်လုံးတွေကိုကြည့် သိတာပဲ . . အင့်အင်း . . အစ်ကိုက . . ဒေါ် ဝက်မအိမ်က ဖါသယ်တွေ . . သွား . . သွား လုပ်တာ မို့လား . . အင့်အင်း . ."

"ကြုံကြုံဖန်ဖန် . . ညီမရယ် . . ဖါသယ်လုပ်ရင် ဖါကြီးမှာပေါ့ . . ဟော ဒီအခုလို . . သန့်သန့်လေးတွေ . . ကြိုက်ကုန်းလေးတွေ တွေ့တော့ ရောဂါလဲကင်း . ."

"အစ်ကိုနော် . . ဘာကြိုက်ကုန်းလဲ . . ဟင်း"

"အာ . ဆောရီး . . အစ်ကိုစကားပြောတာ မှားသွားတယ် . . အစ်ကိုမယားလေးနဲ့တွေ့ပတော့ အားရပါးရ စိတ်ချလက်ချ လိုးရတာပေါ့ မှတ်ဖူးလား"

"သွားပါ . . သူ . . အတည်ယူမှာလဲမှတ်ဖူးနဲ့"

"အော် . . ညီမရယ် . . ကိုယ့်အပေါ် အမြဲအစုအယုအယကောင်းရင် . . တစ်သက်လုံး ဘယ်သူခွဲချင်မှာလဲ"

"ညီမက . . တစ်ခုလယ်ကြိုးပါနော် . . အင်း . . အင်း ဟင်း . . အစ်ကိုက အချောင်ရလို့ ဟားတာပဲ . . မို့လား . . သိပါတယ် . ."

"ဟယ် . . ဒီခလေးမ . . မယုတ်တမ်းစကားတွေ မပြောနဲ့ . . အချောင်ရတိုင်းသာ စားရရင် အစ်ကို့အိမ်မှ အလကား သောက်ကုန်းမဲ့သူတွေ တစ်ပုံကြီး . . မှတ်ထား"

"ဘာထူးလို့လဲ . . ကျွမလဲ . . အလကားသောကုန်း သလို ဖြစ်မနေဘူးလား"

"အစ်ကို . . အကြိုင့်ကို အဲသလိုသဘောမထား ဘာအမှန်ပဲအကြိုင် . . တကယ်"

"အင်းပေါ့ . . လိုးနေတုန်းပြောတဲ့ စကားပဲ . . သိပါတယ် . ."

အကြိုင့်နှုတ်ခမ်း စူစူလေးကို သံလုံးက ကုန်းပြီး "ပြွတ်"ခနဲစုပ်လိုက်ရာ . . အရိုးခံမလေး အကြိုင်က . . သူမ နှုတ်ခမ်းကို . . လက်နှင့် ပွတ်ပြစ်လိုက်၏။

"ပြွတ် . . ဘွတ် . . ပြွတ်ဘွတ် "

"အသံတွေအကုန်း . . ကျယ်တာပဲကွယ်"

"အသံထွက်မှ လိုးလို့ကောင်းတာ ညီမရဲ့"

"အို . . ရှက်စရာကြီး"

"ဖြွတ် .. ဖြွတ်.. ဖြွတ်.. ဘွပ် .. ဘွပ် .."

"အင့် .. အင့် .. အင့် .. အင့် .."

အကြိုင်နို့ကြီးများမှာ ရွှေဘိုးနောက်ဝင် လှုပ်ရှားနေသည်။ ကသိမ့်သိမ့်လေး လှုပ်ယမ်းနေသော နို့ကြီးများကို အခြေမှ စုကိုင်ကာ .. သံလုံးကအားပြုရင်း .. အကြိုင့်စောက်ပတ်ကြီး ပြားပြားသွားအောင် ဖိသိပ်ဆောင့်လိုးပေးလိုက်လေသည်။

အကြိုင်အံကြိတ်ထား၍ .. မေးရိုးလေးများတင်းနေ၏။ တင်းတင်းစေ့ကာ ပိတ်ထားသော ပါးစပ်မှ အသံကမထွက် .. လည်ချောင်းမှ အန့်ထွက်လာသော လေသံများက .. နှာခေါင်းပေါက်လေးမှ ဟင်း ကနဲ .. ဟင်းကနဲ။

"ကောင်းလိုက်တာ အကြိုင်ရယ် .. အမွှေးမရှိတဲ့စောက်ပတ်လေးတွေက သိပ်ပြီး စီးစီးပိုင်ပိုင်ရှိတာပဲနော်"

"အစ်ကို .. စကားပြောအရမ်းကြမ်းတယ်"

"တမင်ပြောတာပါအကြိုင်ရဲ့ .."

'နားထဲမှာ .. တစ်မျိုးကြီး .. အဟင့်"

အကြိုင်မျက်နှာလေးက ကိုသံလုံးကို မကြည့်တစ်ဖက်သို့ စောင်းထားရင်း .. မနှစ်မြို့သလိုခပ်မဲ့မဲ့လေးလုပ်နေ၏။ ကိုသံလုံးကမူ ခြေနှစ်ဖက် မကြာမကြာမြန် ကျလာသဖြင့် သူ့လက်ဖြင့် စုကိုင်တွန်းထားရင်း .. သီးနှင့်စောက်ပတ်အဝင်အထွက်ကို အရသာခံကြည့်ရင်း .. လျှင်

မြန်စွာ ဆောင့်လိုးနေပြန်သည်။

စောက်ပတ်လေးမှာ လီးတန်ကြီး ဝင်လိုက် .. ထွက်လိုက်ပြုတိုင်း ချိုင့်ခွက်သွားလိုက် .. စူမို့လာလိုက်နှင့် ရာဘာသားရေပြားလေးထဲသို့ .. လှုပ်ရှားနေသည်။ စောက်ခေါင်းဝ တစ်ဝိုက်မှာမူ ကြီးမားသော လီးချောင်းကြီးက အပြည့်အကြပ် ထိုးသွင်းလာခြင်းကြောင့် တင်းတင်းလေး ဖြီရဲနေပြီး ဖိုင်းစက်သော အပေါက်လေးထဲ လီးတန်ကြီးကို သားရေကွင်းနှယ် စီးရစ်ထားသည် .. လီးတန်ကြီးအရင်းထိ ဖိုက်ချလိုက်တိုင်း အပေါ်ယံအရေခွံများ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းအဝ အရစ်လိုက် အခွေလိုက် ပုံကျန်ရစ်ရာ .. စောက်ခေါင်းထဲသို့ အသားချည်းသက်သက် ဖိုက်ဖိုက်ဝင်နေခြင်းဖြစ်လေသည်။

အကြိုင်ကမူ .. ခြေထောက်နှစ်ချောင်း စိုးပေါ့ထောင်ရင်း ပါးစပ်မှ တဟင်းဟင်း .. ညီး[illegible]သည်။ တစ်ခါ တစ်ရံမင်ကြီးကို လှေတစင်းနှယ် စောင်း.. [illegible]စောင်းဖြစ်လိုက်ရာ လီးထိပ်ကြီးက စောက်ပတ် အတွင်း[illegible]စောင်းကြီးကိုထိုးဝင်သွားပြီး "ဖွက်"ခနဲ မြည်အောင် ထိမိလိုက်နေသည်။

သံလုံးမနားမနေ ဆောင့်ကာ .. ဆောင့်ကာ တွန်းနေစဉ် .. အကြိုင့်ဖင်ကြီးက .. ဘယ်ညာစောင်း စောင်းပေး၏။

"ဖြွတ် .. ဖွတ်ဖွတ်.. ဖြွတ်.. ဖွတ်.. ဖုတ်"

"အောင့်မလေးလေး .. ဘယ်လိုလုပ်လိုက်ကြည်ဲ

အစ်ကိုရယ် . . "

ခပ်မော့မော့လေး ကော့ပေးထားသော အကြိုင့် ဖင်ကြီး ဖော်ကာနဲ့ . . နိမ့်ဆင်းသွားကာ . . ဖျပ်ဖျပ်လူး သွား၏။ စောက်ခေါင်းတစ်ခုလုံးသာမက . . ဖင်စအိုထဲက ဖြိုးကာနဲ့ . . မြမ်းသွားပြီ . . ဆီးကျင်သလိုပင် ခံလိုက်ရသည်။

ကြမ်းကြမ်းကြီး အထက်ပါအတိုင်း သုံးလေးကြိမ် အဆောင့်ခံလိုက်ရသောအခါ . . အကြိုင်စောက်ခေါင်းလေး ထဲမှ ရှိန်းပြင်းပြီသော ကာမ မီးညွန့် လောင်မြိုက်ဝါးမြိုခြင်း ကို အထွဋ်အထိပ်ရောက်အောင် ခံစားလိုက်ရချေသည်။

ဖွပ် . . ခနဲ . . ဖွပ်ကနဲ . . သုံးလေးကြိမ် အထိ ထိုးအံကြီးပါ အမြင့်ထုတ်ထုတ်ပြီး ဗလာသွင်းလေးသွင်းကာ နှိက်ဆိုက်ထည့်လိုက်ပြီး နောက် သံလုံးက သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို အကြိုင့်ပိုက်သားလေးပေါ် အလျားကပ်မှောက်ချလိုက်ခါ လေရှူးပန်းထည့်ပေးလိုက်ရင်း . . လီးတန်ကြီးကို အဆုံး အထိနှစ်စိုက်ထားပြီးသျှင် ဖတ်ဖတ် . . ဖတ်ဖတ်နှင့် တင်း တင်းကြီး ဖက်လျက် ဖင်အားသက်သက်ဖြင့် ကွန်းကွန်းထည့် လေ၏။

အကြိုင့် လက်ကလေးနှစ်ဖက်က သူ့မဲဇိုက်သား ဝင်း အိအိလေးပေါ် အလျားမှောက်နေသော သံလုံးကျောပြင်ကြီးကို ကျားသစ်မလေးတစ်ကောင်ပမာ ကုတ်ခြစ်ဖက်တွယ်ထားရင်း။

"အ . . အ . . အင်း . . ဟင်း . . ဟင်း . .

နောက် သုံးလေးချက်လောက် ခပ်နာနာလေး ဆောင့်လိုက် ပါဦး . . အစ်ကိုရယ်" ဟု အသံတုန်တုန်လေးဖြင့် ပြောလိုက်ရာ သံလုံးက ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြန်မတ်ပြီး အကြိုင်ပုဆိုးနှစ်ဖက်ကို ခပ်ရှားရှားမှ လှမ်းဆွဲပြီး . . နောက်ဆုံး လက်ကျန်ကြိုးနှင့် အပြီးအပိုင် ဆောင့်သည့်နှယ် ဒီးကနဲ . . ဒီးကနဲ . . အားရှိ သမျှကြီး ဖိဆောင့်ပေးလိုက်လေရာ . .။

"အောင်မလေး . . အင်း အင်း အင်း . . အောင် မကြီးလေး လေး . . "

အကြိုင်ခြေနှစ်ဖက်သည် မြှောက်ထားရာမှ ဆန့် လိုက်ပြီး ကိုယ်လုံးခါးကို ကပ်ကော့ကိုက် ကိုက်လိုက် ခြေဖဝါး နှစ်ဖက်က ကိုယ်လုံးဖင်ကြီးကို ကြမ်းရှရှလေးပွတ်ပေးလိုက် ဖြင့် ရှပ်ရှက်ခပ်အောင် လုပ်ရှားလိုက်မိရှာလေသည်။

"အရေတွေထွက်လား . . ဟင်"

"အင်း . . အစ်ကိုရော "

"ထွက်ပြီ . . သွားပြီ"

"အစ်ကို့အရေတွေက အများကြီးပဲ . . ပူနွေး"

"လူပျိုကြီးလေ . . ဟင်း ဟင်း ဟင်း"

သွားပါ . . အပလာလူပျိုကြီး ခစ်ခစ် "

ချစ်စဖွယ် မျက်နှာပေးလေးကြောင့် သံလုံးက အကြိုင့်မျက်နှာလေးကို . . ဒေါင်းဝင်ဖိနမ်းရင်း မှိုကြီး နှစ် လုံးကိုပါ ပွတ်ကာနဲ့ ပွတ်ကနဲ . . စုပ်လိုက်မိလေသည်။ နှစ်ဦး

ခလုံး မှိန်းကာ .. ငြိမ်သက်နေစဉ် .. တီဗွီကိုလှမ်းကြည့် လိုက်သောအခါ .. ။

အစက်အပြောက်များ လှုပ်ရှားယိမ်းကနေကြလေသည်။

“အခွေကုန်သွားပြီ ထင်တယ်”

“နေပါစေ ..”

“ပိတ်လိုက်အုံးလေ ..”

“ဟင့်အင်း .. မပိတ်ချင်ဘူး”

“ကွယ် .. ဒီလောက်တောင် .. မသိနဲ့တော့ သူများကလှုက်ပြေးမှာမှ မဟုတ်တာ .. ပိတ်လိုက်ပါ”

ကိုသံလုံး အကြိုင်ကိုယ်ပေါ်မှ အသာအယာလက် ထောက်ပြီး လီးတန်ကြီးကို စောက်ပတ်အတွင်းမှ ဆွဲထုတ်၏။ အဖြေးဖြေးချင်း ထွက်လာသော လီးတန်ကြီး၌ အကြိုင်သုတ် ရေလေးများ စိုတွယ်ပါလာကြသည်။ ဒစ်ကြီးက “ဖလွတ်” ကနဲ ပြုတ်ထွက်သွားသောအခါ အကြိုင်ရင်ထဲ ဟာလှပ်လှပ် နှင့် “ဟာ”ပြီး ကျန်ရစ်သည်။

“အဝတ်နဲ့ သုတ်လိုက်အုံးလေ .. ရွှဲကုန်ပြီ”

အကြိုင်က .. အရေများ တစက်စက် .. ကျကာ တန်းလန်းကြီးဖြစ်နေသော .. သံလုံး၏ လီးတန်ကြီးကို ကု တင်ခြေရင်းမှ သံလုံး၏ လုံချည်ဖြင့် ယူပြီး သုတ်ပေးသည်။ သံလုံးက အကြိုင့်မျက်နှာလေးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ညှပ်မပြီး။

သံလုံး .. ခါးကောင်းကောင်းနှင့် လက်နှစ်ဖက်ကို ကွေးချကာ .. ဖင်ပူးဆောင့်ဆောင့်ပေးလိုက်ရင်း .. ။

“ကဲ .. လုပ် .. ဝင်အောင်လုပ် ..”

“အမယ် .. ဝင်တယ်နော် .. ဟော .. ဟောဒီ မှာ .. တွေ့လား”

အကြိုင်က အားကျမခံ သံလုံးဒစ်ဝကို စောက်ဖိ ပြူးထွန်းမာမာကလေးဖြင့် လိုးလိုးပြလိုက်သည်။ သံလုံးက ဘာပဲတဲ့ရယ်ရင်း .. ဖင်ကို ဆောင့်ဆောင့်ပေးလိုက်လေ သည်။

“မြင်ကွင်း ..”

အဆန်းတကွယ်ပါပဲလားဟု မကြိုင် ပေးနေရင်း .. နထောင်နရင်းတွေ ထူထူတက်လာသည်။ အမူးသမား အောင် တင်သူကိုလိုးရင်း အိပ်ပျော်သွားသောကြောင့် စိတ်ပျက် လက်ပျက် ထွန်းချထားခဲ့ကာ .. အိပ်နောက်သို့ သေးဆင်း ပေါက်၏။

ထိုအခါ .. ညီမဖြစ်သူ .. အကြိုင့်အိပ်ယာ၌မကွေ တစ်ဖက်ကိမ်၌ မီးရောင်လှဲလှဲမြင်နေရသဖြင့် သံလုံးနှင့် အကြိုင် အလုပ်ဖြစ်နေပြီဟု သိလိုက်ကာ .. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် .. ကိုယ့်ညီမဘက်က ခိုင်လုံအောင်တော့ အမိဖမ်းရမည်ဟု တွေး ကာ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

အခန်းဝရောက်သောအခါ .. အကြိုင်က သံလုံး

ဖင်ကိုလိုးနေခြင်းအကျက် .. မမြိုင် ကအံ့တသြကြီးဖြစ်သွားရခြင်းဖြစ်၏။

သည့်အထဲ .. တီဗွီမှ .. ပေါ်လာသော ကားကယ်နေပျိုမှစ်သော ကောင်မလေးတစ်ယောက်က အောက်မှ ပက်လက်ကလေး အလိုးခံနေသည်။ ကောင်မလေးမျက်နှာပေါ်သို့ အသက် (၃၀)ခန့်ရှိအဲ့ကြီးနှင့် အမျိုးသမီးက မျက်နှာပေါ် ကားယားခွပေးထားကာ .. အမျိုးသားနှင့် နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နေ၏။

ကောင်မလေးက .. အမျိုးသမီးကြီး စောက်ဖုတ်ကို အောက်မှ ယက်ပေးနေသည်။ သုံးဦးစလုံး အရသာရှိသော ပုံစံပင်။ မမြိုင်က ယောကျ်ားဖြစ်သူနှိုးဆွပေးပြီး .. မြို့အောင်လုပ်ပဲ .. အိပ်ပျော်သွားသော အချိန်ကြောင့် ကာမစိတ်တို့ပကု နိုးထနေဆဲ။

"မိကြိုင် .."

"ဟာ .. မမြိုင်"

သံလုံးနှင့် အကြိုင် မိုးကြိုးပြစ်ခြင်းခံလိုက်ရသလို .. တုံ့ခါသွားကာ .. နိုးစပ်ရာ စောင်များယူပြီး .. ဖုံးအုပ်လိုက်ကြသည်။

မမြိုင် .. အခန်းထဲ အေးဆေးစွာ လှမ်းဝင်လာသည်။ သူမမျက်နှာက အိပ်မက်ထဲလမ်းလျှောက်နေသူနှယ် ရှိဝေ .. တည်ကြည်နေ၏။ တီဗွီမှ သုံးယောက်လိုးနေပုံကို

"သိပ်လိမ်မာတာပဲကွယ် .. မြတ်"

နှုတ်ခမ်းစိုစိုလေးကို .. တင်းကနဲ .. နေအောင် စုပ်ယူဖြစ်လိုက်ပါ .. ထို့ပြင် .. ခေါင်းကို လှမ်းပိတ်ရန် လှည့်လိုက်လေသည်။ ကုတင်ပေါ်မှ တီဗွီရှိရာသို့ မျောက်ကုန်းပြီး လှမ်းပိတ်နေသော သံလုံးဖင်ဖြဲကြီးကြားမှ အိတ်တွဲသော ဥစေ့ကြီးနှစ်လုံးက အမွှေးအမျှင်တွေ ဖိုးရိုးဖားရား ဖောင်းဖြင့် လှုပ်ရမ်းနေသည်ကို အနောက်မှ အကြိုင်က ကြည့်ရင်း ရင်ထဲ တမိန်ကြီးခံစားလိုက်ရသည်။

အကြိုင်က ပေါ်လစ်ပေါလ် .. ကိုယ်လုံးလေးဖြင့် သံလုံးကျောပြင်ကြီးကို နှိုက်ကြီးနစ်လုံးမြှ ဗိုရင်း ထိုမှတို့ ကုန်းကြည့်နေသည်။

ခန္ဓာထွားအိစက်သော ရှေ့သံလုံး ကျောပြင်ကို နူးနူးညံ့ညံ့လေး ဖိကပ်ပွတ်ကြိတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ခ[illegible] ကြီးကွဲလောင်း ကျနေသော လီးတန်ကြီးက " [illegible] တခန့်ကာ .. မာထင်းလို့လာပြန်ရော [illegible]

"ဘာအစွေ့ရှိသေးလဲဟင်"

"မကြည့်ရသေးတာ နှစ်ခွေလောက် သေးတယ်"

"ကြည့်မလား .. ဟင်"

"အင်းလေ"

"ကြည့်ရင်း လိုးရအောင်လေ .. နော်"

"အင်းပါဆို .. ဒီလိုနဲ့စကားပဲပြောနေ .."

"ဒီတစ်ခါ . . ညီမလေးကအစ်ကိုကို လိုးပေး"

"လိုးမယ် . . လိုးမယ် . . ဒီလိုဆို . . လိုးမှာ . . တဲ့မှတ်ထား"

အကြိုင်က . . သံလုံးခေါင်းကို ဝိုက်ကိုင်ပြီး လေးဖက် ကုန်းထားသော သံလုံးစအိုဝကို စောက်စိလေးဖြင့် ဖိပွတ် ဆောင့်ပြလိုက်၏။

သံလုံး . . ဖြင်းကနဲ စိမ့်သွားကာ တစ်ခါမှ မခံစား ဘူးသော အရသာထူး တစ်မျိုးကို ခံစားလိုက်ရလေသည်။

"ဟဲ . . အဲသလို . . လုပ်မှ . ."

အကြိုင်က . . သံလုံးကျောပြင်ကြီးကို ဖက်ကာနဲ့ရှိုက် လုံး တခစ်ခစ်ရယ် . . နေပြန်သည်။ သံလုံးက အောက်မှကဲ သဲ့သို့ အရွယ်သစ်တင်ခုံကို ယပ်မဲ့ယည့်သွင်းပြီး ဘီဗွီကို . . ဖွင့်လိုက်ပြန်သည်။

ဘာမှပြန်မပြောသော သံလုံး စအိုဝကို အကြိုင်က စောက်စိလေးဖြင့် ဖြဲဆောက်ခါ . . ကလိပေးနေပြန်သည်။

သံလုံး အသက်ရှူမြန်လာကာ . . လီးကြီးက မာ ကြောလာလေသည်။ အကြိုင့်အဖို့သည်း အကြောပေါင်းစုံ လေးရာ စောက်စိလေးကသံလုံး စအိုဝထဲသို့ ယိုယိုမိမိလေး မိုက်ပင်သွားကိုင်း အရသာထူးလေး ခံစားမိရ၏။ ထို့ကြောင့် သံလုံး ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲပြီး တင်းကနဲ တင်းကနဲ နှစ်ချက်ခန့် ဖိဆောင့်လိုက်ပြန်သည်။

အတန်ကြာကြာညိုပြီး သူမ . . ထမိန် လျှော့ကာ ချွတ်ချလိုက် လေသည်။

အကြိုင်က . . အစ်မဖြစ်သူကို တအံ့တဩကြည့် ရင်း . . သံလုံးကိုလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သံလုံးကအခြေအ နေကို သဘောပေါက်သွားဟန်ဖြင့် ဖုံးထားသော စောင်ကို ဆွဲချလိုက်ပြီး . . မမြိုင်ရှိရာသို့ တိုးတက်သွားလိုက်သည်။ မမြိုင်ခြေစုံရပ်နေ၏။

သံလုံးက . . မမြိုင်၏အပေါ် အင်္ကျီများကို ဖြေညင်း စွာ ဆွဲချွတ်လိုက်ရာ . . ခပ်ဝဝဖြစ်သော မမြိုင်၏ နို့ကြီး များက အလုံးလိုက် . . အခဲလိုက်အန်ကျလာလေသည်။

သံလုံးလက်တစ်ဖက်က . ကြမ်းရှသော မမြိုင်၏ စောက်မွှေးအုံကြီးကို ပွတ်သပ်ပေးရင်း နို့ကြီးနှစ်လုံးကို တပွတ်ပွတ် စုပ်ပေးလိုက်ရာ . . မမြိုင်၏ လက်နှစ်ဖက်က သံလုံး ခေါင်းကို မှုမှုလေး ဖက်ထားလိုက်လေသည်။

သံလုံးနှင့်မမြိုင်တို့ မိမိရှေ့၌ ပွဲထလုပ်ကိုင်တော့မယ်ဆို ကြိုကို အံမခန်းမဖြစ်နေရသော အကြိုင်သည် သံလုံး နားသို့ကပ်လာကာ . . သံလုံး၏ လီးတန်ကြီးကို လက်ကလေး နှင့် ဆုတ်ပြီး ပွင့်တိုက်ပေးလိုက်လေသည်။ သံလုံးလီးတန် ကြီးက မာတင်းလာသည်။ အကြိုင်က သံလုံး၏လီးကြီး တန်ပြီလာသည်အထိ ဆွဲဖြုချလိုက်ပြီး ပါးစပ်လေးဖြင့် ငုံ ကာ လျှာလေးဖြင့် ကလိပေးလိုက်လေရာ . . သံလုံးမှာ ဖင်ကြီး

တုံခါသွားလေသည်။

"မမ . . ဒီကိုလာပါလား . . ဟင်"

သံလုံးက မမြိုင်ပုခုံးကို အသာဆွဲပြီး ကုတင်ပေါ် တိုက်ခိုင်းလိုက်သည်။ မမြိုင်က အကြိုင့်ကို တောင်းပန်သော အကြည့်လေးဖြင့် ကြည့်ရင်း နှုတ်ခမ်းလေးတွန့်ရှုံ့ပြုလိုက် သည်၊ အကြိုင်က . . နားလည်သဘောပေါက်ဟန် ပြုံးပြုံး ရှင်း . . ။

"အစ်ကို . . မမကို . . လုပ်ပေးလိုက်ပါနော်"

"အင်းပါ . . အကြိုင်ရယ် . . မင်းသဘောထား ကြီးတိုပဲအရေးကြီးတာပါ"

"အကြိုင် . . နားလည်ပါတယ် အစ်ကိုရယ်"

အကြိုင်က မမြိုင်နှင့် သံလုံးတော့ထားသော လီးနှင့် စောက်ဖုတ်ကို သူ့မလက် . . ကတုံကရိုလေးဖြင့်ကိုင်ကာ တေ့ပေးပြီး . . သံလုံးဖင်ကို ဖိချပေးလိုက်လေသည်။

"ဖြစ် . . ဘွပ်"

သံလုံးလီးမဲမဲကြီးက . . အမွေးကူလဖြစ်နှင့် မမြိုင် စောက်ပတ်ကြီးထဲသို့ ဖိချလိုက်ရာ . . လီးတန်ကြီးတော့ကာခဲ ဖြစ်သွားပြီးမှ . .

"ဘွတ်ခနဲ . . ကျွံဝင်သွားလေတော့သည်။

"အေ့အေး . . ကျွတ်ကျွတ် . . အင်းအင်း"

မမြိုင် . . ကုတင်စောင်းပေါ် ဖင်ကင်ထားပြီး ကော့

ကော့သွားလေသည်၊ အကြိုင်က . . ဖြည့်ဖြည့်တင်းတင်းကြီး ဝင်သွားသော သံလုံးလီးတန်ကြီးကို နှမြောတသစွာကြည့်ရင်း မမြိုင်၏ စောက်မွေးများကို ဘေးသို့သပ်တင်ပေးလိုက်၏။

"ကျေးဇူးပါပဲ . . ညီမလေးရယ်"

မမြိုင်အသံက . . သောဓာမှုမှာ လူမဟာသံညှိညှိနှင့် ကျေနပ်အားရစွာတိုးတိုးလေး ပြောခြင်းဖြစ်၏။

"အကြိုင် . . အစ်ကိုရှေ့မှာ . . လေးဘက်ကုန်း လိုက်နော်"

"မမ အပေါ်ကို ခွရမှာ ပေါ့ . ."

"ခွ . . ညီမလေး . . ခွ . . ရတယ်"

သံလုံးက . . ကုတင်အောက်မှ မတ်တတ်ရပ်လျက် မမြိုင်ကို ကုတင်စောင်းတင်ပြီးလိုးသည်။ အကြိုင်က မမြိုင် ကို ခွကာ လေးဘက်ထောက်ရာ အကြိုင့်စောက်ဖုတ်ကြီးက သံလုံးမျက်နှာနှင့်တော့၏။

တွဲလောင်းကျနေသော အကြိုင့်နို့ကြီးနှစ်လုံးကို မမြိုင် က တပြွတ်ပြွတ် စုပ်ပေးလိုက်သည်။ အကြိုင်စောက်ပတ် နှစ်ခြမ်းကိုလက်မနှစ်ဖက်နှင့် ဖြဲယူပြီး သံလုံးကလျှာပြားကြီး ဖြင့် ယက်ကင်ပေးလိုက်လေသည်။

တအင်းအင်း . . တအအ အသံများသည် သုံး ယောက်လုံး ထံမှ ပူလောင်ရှိုက်ငြင်းစွာ ပေါ်ထွက်နေသည်။

"ပြွတ် . . ဘွပ် . . ပြွတ် . . ဘွပ်"

"အင့် .. ကွန်း .. ရှိုး .. အား .. ဟား .. ကျွတ် .. ကျွတ် .."

"သူ့ဟာကြီးက တော်တော်ကြီးတယ် မမရဲ့"

"တုတ်ပါရဲ့ကွယ် .. မမစောက်ခေါင်းထဲမှာ ပြည့်သိပ် ကြပ်တောင့်နေတာပဲ .. ညီမလေးရော ကြပ်တယ်လားဟင် .. ညီမ"

"ပိုဆိုးတာပေါ့ .. မမကလဲ .. အဟင်း"

"အေးကွယ် .. သူ့လိုလူကို ညီမလေးရထားတာ အဆင်ပြေတာပေါ့နော် "

"မမ .. အတွက်လဲ အဆင်ပြေတာပေါ့"

အကြိုင်က မမြိုင်မျက်နှာလေးကို ကိုယ်ချင်းစာစွာ ကြည့်ရင်း တိုးတိုးလေးပြောလိုက်သည်။ အကြိုင်၏ အမွှေးအမျှင်ကင်းသော စောက်ပက်အုံကြီးမှာ သံလုံး၏ တံထွေးများဖြင့် စိုရွှဲ၍ရွှဲအိနေလေသည်။ မမြိုင်မှာမူ ကြီးမားသော သံလုံး၏ကျွမ်းကျင်စွာ လိုးထည့်ခြင်းအရသာကို အီအီစိမ့်စိမ့် ကြီးခံစားနေရပေရာ .. အကြိုင်နှင့်စကားပြောနေစဉ်မှာ ပင်လျှင် မျက်တောင်ကြီးများ စင်းမေးလျက်ရှိရလေသည်။

အဝတ်ကင်းမဲ့သော ကာမသားကောင် သုံးဦးစလုံးမှာ မှောင်မိုက်သော ကာမနွံအတွင်း၌ တသိမ့်သိမ့် စီးဆင်းကူးခပ်မြူးတူးနေကြလေသည်။

"အ . အင်း .. အင်း ထွက် .. ထွက်တော့မယ်

.. လုပ် .. လုပ်စမ်းပါ .. မြန်မြန်လေး .. အား .. အား .. အီး အီး .. အား"

အကြိုင်သည် .. အစ်မဖြစ်သူမမြိုင်၏ မချိမဆန့် မျက်နှာလေးကို ငုံ့ကြည့်ရင်း .. ယောကျ်ားတစ်ယောက်၏ အလိုးခံနေသော မမြိုင်၏ မျက်နှာလေးကို မမြင်ဖူးသလို ငေးကြည့်နေမိသည်။ မိမိစောက်ပတ်အတွင်းသို့ လက်ညှိုးကိုထိုးသွင်းကာ ကစွပ်ကစွပ်ထိုးဆွပေးနေခြင်းအတွက်လည်း အကြိုင်မှာ တွန့်ကနဲ တွန့်ကနဲခံစားနေရပါ၏။

ဖိုက်တာကြီးကိုသံလုံးကာမှ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ကို ကစ်ပြိုင်ကည်း ကြိုပ်ရသောအရသာထူးကြီး ရကိုဖိုက် လိုးလာ ဥဘာ အရွမ်းကုန်စိုက်ထုတ်လျှက် မမြိုင်ကို ယယ်ယယ်နယ်နယ်ကြီးလိုးနေသကဲ့သို့ စင်းလုံးချော စောက်ဖုတ်ပိုင်ရှင်မလေး အကြိုင်၏ စောက်ဖုတ်ကြီးကိုလည်း လက်ဖြင့် ထိုးသွင်း မွှေနှောက်လိုက်၊ လျှာဖြင့် ကုန်းယက်လိုက် .. စောက်ခေါင်းအတွင်း သားနုနုလေးများကို ခရုမြုတ်စုပ်သကဲ့သို့ "ရှလူး"ကနဲမြည်အောင် စုပ်လိုက်ဖြင့် ဖြေရောသက်ရော ဂါးစပ်ရော ထေးရော မအားအောင်ပင် အလုပ်များနေလေတော့သည်။

"အား .. အီး .. အား .. အား .. ထွက် .. ထွက်ကုန်ပြီ .. ကျွတ် .. ကျွတ်"

မမြိုင်က .. မျက်စေ့နှစ်လုံးကို စုမှိတ်ခါ ရှုံ့မဲ့မဲ့ ကြီးပြောရင်း .. ခေါင်းကြီးကြွလာပြီးမှ ကကောင်ကြမ်းမြင်

ခေါ်သို့ ဒုံးကနဲ ခေါင်းကြီးကို မြစ်ချလိုက်ပြီး တဟင်းဟင်း . . မောဟိုက်နေရှာလေသည်။

သံလုံး၏ပြင်းထန်သောလှိုင်းချက်များကြောင့် မမြိုင် ဖလက်ပြုသွားစဉ် သံလုံးက အပြီးမလှိုင်းသေးပဲလီးကို အကြိုင့် စောက်ခေါင်းထဲသို့တေ့လျက် မွဲဆက်ပေးလိုက်လေသည်။ မမြိုင် ၏ မျက်နှာပေါ်သို့ အကြိုင်မှင့် သံလုံး ခွေးလိုးကြီးလိုး နေသည်ကို မမြိုင်မော့ကြည့်လိုက်ရာ ညီမလေး၏ စောက်ပတ် ကြီးမှာ ပြဲကနဲ . . ပြဲကနဲ . . လီးတန်ကြီး အဆုံးအဆုံးဝင် သွားပုံကို မြိန်ရေရှက်ရေကြီးတွေ့နေရလေသည်။ လင်ရှိမိန်းမ ပင်ဖြစ်သော်ကစား ကျွဲကဲ့သို့ ဆန်းပြားသော လိုးနည်းများဖြင့် မိမိပါဝင်အသုံးတော်ခံနေရခြင်းအတွက် ရင်တွေ လှုပ်လှုပ် အသံတွေ တဖျပ်ဖျပ်နှင့် အပျိုရှိုင်းလေးပမာ ခံစားနေရ လေ၏။

"ဆောင့် . . ဆောင့် . . နာနာလေး ပိဆောင့် . . အစ်ကို . . အီ . . အ"

"အစ်မ . . မျက်နှာပေါ်ကို အရေတွေကျကုန်ပြီ"

"ရတယ် . . ရတယ် . . လုပ် . . လုပ် . . ပြီး အောင်လုပ်ကြ . ."

မမြိုင်က အောက်မှ ပက်လက်ကလေးနေပေးရင်း သို့မဖြစ်သည့် တဟင်းဟင်း မာန်ထနေပုံလေးနှင့် သံလုံး၏ ကျွမ်းကျင်စွာ လိုးနေပုံလေးကိုအနီးကပ် မြင်နေရလေရာ

စောက်ပတ်ကြီးမှာ ပွစိပွစိဖြင့် တမန်ပြန်လည် အသက်ရှူ ရှုပ်ရှားလာပြန်ပါလေသည်။

"လုပ် . လုပ် . . ထွက်တော့မယ် . . အစ်ကို . ထွက် . . ထွက်ပြီ . . အား . . အီး . ."

အကြိုင်က . . ခေါင်းကိုမော့လိုက် . . ဆတ်ခနဲ ငုံ့ချလိုက်ဖြင့် . . ဂယောင်ဂတမ်းပြောရင်း . . စောက်ခေါင်း ထဲမှ စောက်ရေများ ပန်းထွက်ကုန်လေသည်။

ထွက်ပြီ . . သံလုံးကိုယ်တိုင်လည်း မမြိုင်က သူ့လီးကြီးကို အဝမ်းမရကြီး ကြည့်နေခြင်းအတွက် ဖီလင်တွေ ဖြစ်ခါ လီးတစ်ချောင်းလုံး တောင့်တင်းသွားပြီး . . လရေ များ ပန်းထွက်ခါနီး၌ အကြိုင့်စောက်ပတ်ထဲမှ လီးကို အလျင် အမြန်ဆွဲထုတ်ပြီး ကုတင်အောက်သို့ တစ်ဖန်ပြန်ဆင်းကာ မမြိုင် စောက်ပတ်မဲမဲကြီးအတွင်းသို့ လီးကိုကိုင်၍ တေ့သွင်း ပြီး ဒလကြမ်းဆောင့်ရင်း လရေများ ပန်းထည့်ပေးလိုက်ပါ လေတော့သည်။

"ကွယ် . . သိပ် . . ယောက်ျားပီသတာပဲ"

မမြိုင်က ခပ်ပျော့ပျော့ကြီး ခွေခေါက်နေသော ပက် လက်လှဲချလိုက်သည့် သံလုံးလီးတန် မျောမျောကြီးကိုကိုင်ရင်း ပြော၏။ အကြိုင်က သံလုံး၏ဘေး၌ ဝမ်းလျားလေးမှောက် ခါ . . လီးထိပ်ကြီးမှ သုတ်ရည် . . ဖြူများကို လျှာလေးဖြင့် စုပ်ယူလိုက်သည်။

မမြိုင်ကလည်း . . အားကျမခံ . . လမွှေးအုံကြီး အကွင်းသို့ နှာခေါင်းကို ထိုးသွင်းပြီး သီးလည်တိုင်ကြီးကို လျှာဖြင့် အလျားလိုက်လေး ယက်ပေး လိုက်သည်။

သီးကြီးက ဒန့်ကနဲ . . ဒန့်ကနဲ . . ထုံခါလျှက် . . ပြန်လည် ထောင်ထ လာလေသည်။

"သူ . သိပ်ပြီးကျန်းမာရေး ကောင်းတယ်နော် . . မမ . . "

"အင်းလေ . . အဟင်း . . ညီးရော . . ငါရော တစ်ပြိုင်တည်းပြီးအောင် လုပ်နိုင်တာ ငါတော့ အံ့မရော။"

အကြိုင်က . . ပြုံးပြုံးလေး ရှက်စနိုးပြုံးရင်း သီး ထိပ်ကြီးကို လက်ညှိုးလေးဖြင့် ပွတ်လိုက်သည်။

"ဒစ်ကြီးကိုက . . ခန့်နေတာ . . သိလား"

"ဟုတ်တယ် . . ဒါကြီးနင့်ကနဲ ဝင်သွားလိုက် တာ အဟင့် . . ငါ့ဗိုက်ထဲ ဖွပ်ကျည်ပွေ့ကြီး စိုက်ချလိုက် သလား အောင့်မေ့မိတယ် . . အရမ်းထိတာပဲ "

"သူ့ဟာကြီးက . . မာကို . . မာတာ . . မမရဲ့"

"ဟုတ်ပါရဲ့ . . တကယ့်ဝါးရင်းတုတ်ကြီး အတိုင်းပဲ"

သံလုံးက မျက်စေ့ကို မှေးရင်း ညီအစ်မနှစ်ယောက် စကား ပြောသံများကို နားထောင်ရင်း . . .။

xxxxx

ပြီးပါပြီ။